

Is it really good to die for our country? טוב למות בעד ארצנו

H. Guri	Friendship (Hareut)
Shaul Tchernichovsky	See Oh Land
First We Weep	Avraham Halfi
About Private Elbaz	Nathan Alterman
Spring is so Brief around Here	David Grossman
Here Oh Lord	Eliaz Cohen
Song of the Land	Asher Reich
To Live in Eretz Yisrael	Aryeh Sivan
Mite	Aryeh Sivan
News	Eliaz Cohen

Friendship Haim Guri

An autumn night descends on the Negev
And silently lights up the stars
While the wind blows on the threshold
Clouds are walking on their way.

It has been a year, and we hardly noticed
How the time has passed in our fields
Already a year, and few of us remain
So many are no longer among us.

But we'll remember them all
Their hair lock and posture
Since such a friendship will never
Let our hearts forget
Love sanctified by blood
You will again bloom among us

Friendship, we carry you wordlessly
Gray, stubborn and silent
From the nights of terrible terror
You remained clear and burning.

Friendship, as all of your youths
Again in your name we will smile and go foreword
Because friends that have fallen on their swords
Left your life as a monument

But we'll remember them all
Their hair lock and posture
Since such a friendship will never
Let our hearts forget
Love sanctified by blood
You will again bloom among us

הַרְעוֹת / חיים גורי

עַל הַנֶּגֶב יוֹרֵד לַיִל הַסֶּתֶר
וּמֵצִיט כּוֹכְבִים חֶרֶשׁ-חֶרֶשׁ.
עַת הָרוּחַ עוֹבֵר עַל הַסֶּף
עֲנָנִים מְהַלְכִים עַל הַדֶּרֶךְ.

כָּבֵר שָׁנָה. לֹא הִרְגַּשְׁנוּ כְּמַעֲט
אֵיךְ עָבְרוּ הַזְּמַנִּים בְּשָׂדוֹתֵינוּ.
כָּבֵר שָׁנָה וְנוֹתַרְנוּ מְעַט -
מֶה רַבִּים שְׂאִינָם כָּבֵר בֵּינֵינוּ.

אֵךְ נִזְכֵּר אֶת כָּלֵם
אֶת יְפֵי הַבְּלוּרִית וְהַתְּאֵר,
כִּי רַעוּת שְׂכֻזָּאת לְעוֹלָם
לֹא תִמַּן אֶת לְבָנוּ לְשִׁפְחָה.
אֶהְבֶּה מְהַדְּשֵׁת בְּדָם
אֶת תְּשׁוּבֵי בֵּינֵינוּ לְפָרֶחַ.

הַרְעוֹת, נִשְׁאַנּוּךְ בְּלֵי מַלִּים
אֶפֹּרָה, עֵקֶשׁנִית וְשׁוֹתֶקֶת.
מְלִילוֹת הָאֵימָה הַגְּדוֹלִים
אֶת גּוֹתֶרֶת בְּהִירָה וְדוֹלֶקֶת.

הַרְעוֹת, כְּנִעְרִיךְ כָּלֵם,
שׁוֹב בְּשִׁמּוֹךְ נִסְיָךְ וְנִלְכָה,
כִּי רַעִים שְׁנִפְלוּ עַל סֶרְפֵם
אֶת חַיִּיךְ הוֹתִירוּ לְזִכָּר.

וְנִזְכֵּר אֶת כָּלֵם
אֶת יְפֵי הַבְּלוּרִית וְהַתְּאֵר,
כִּי רַעוּת שְׂכֻזָּאת לְעוֹלָם
לֹא תִמַּן אֶת לְבָנוּ לְשִׁפְחָה.
אֶהְבֶּה מְהַדְּשֵׁת בְּדָם
אֶת תְּשׁוּבֵי בֵּינֵינוּ לְפָרֶחַ.

See Oh Land Shaul Tchernichovsky

See oh land how wasteful we have been.
In your lap, place of blessing hiding womb we have
hidden a seed no more.
Glassy pearls of buckwheat, seeds of heavy wheat
Grain of barley, draped by innocence, anxious oats.

See oh land how wasteful we have been
Flowery flowers we buried in you fresh and glorious
Kissed by the sun's first kiss
Hidden beauty, graceful stem, their incense cup just full
Before they knew noontime
Before tunes of morning dew in the light dreams of their
growing

Here, take the best of our sons, pure dreaming youth
Spotless hearts, clean of hands yet unspoiled
The texture of their day is still wrap, weft of hope yet to
come.
We have no better, have you seen? And where?

All these you shall cover, plant will grow in good time
A hundred fold of splendor and might, sacred to the
land
Blessed is their sacrifice in the secret folds of death,
Our lives' ransom with glory
See oh land how wasteful we have been

ראי אדמה שאול טשרניחובסקי

ראי, אדמה, כי היינו בזבזנים עד מאוד!
בחיקך, מלון-ברכה, מעון סתר, זרע טמנו...לא
עוד

פניני זגוגיות של כוסמת, זרע חטה כבדה,
גרגר שעורה חתול כתם, שבלת-שועל חרדה.

ראי, אדמה, כי היינו בזבזנים עד מאוד :
פרחי פרחים כך טמנו רעננים ובהוד,
אשר נשקתם השמש מנשיקתה ראשונה,
מצניע חן עם יפה קלח, קטרת כוסו נכונה.
ועד שידעו צהריים בעצם התם,
ובטרם רוו טל של בוקר בחלומות-אור נבטם.

הא לך הטובים בבנינו, נער טהר-חלומות,
ברי לב, נקיי כפים, טרם חלאת אדמות,
וארג יומם עודו שתי, ארג תקווה יום יבוא,
אין לנו טובים מכל אלה. את הראית? ואיפה?

ואת תכסי על כל אלה. יעל הצמח בעתו!
מאה שערים הוד וכוח, קדש לעם מכורתו!
ברוך קרבנם בסוד מות, כפר חיינו בהוד...
ראי, אדמה, כי היינו בזבזנים עד מאוד!

תחילה בוכים

אברהם חלפי

תחילה בוכים.
אחר-כך הבכי מתאבן.
אחר-כך זוכרים דבר אחד ויחיד:
את נפילת הבן.

ואין אומרים דבר.
או מדברים על גשם ועל מה-נשמע.
ועל משהו עוד. ועוד על משהו.
והאוזן בין כה לא תשמע.

ושותקים.
וקמים מן הכיסא. ויושבים. וקמים. ושוב.
ויודעים דבר אחד ויחיד:
לא ישוב.

First We Weep

Avraham Halfi

First we weep.

Then the weeping becomes fossilized.

After that we remember only one thing:

The son's death.

We say nothing.

Or else we discuss the rain and what's new.

And something else. And something else again.

In any case the ear doesn't hear.

And we are silent.

Getting up from the chair. And sitting. And getting up. Again.

And we know only one thing

He won't be back.

About the Soldier Elbaz – Nathan Alterman

Who, inadvertently, while dismantling a hand-grenade, had set it on. Elbaz did not throw the grenade away to save his life since there was another man with him in the tent, he sprang out with the bomb. When he saw that there were people there as well, he ran to the barren wadi, yelling "Grenade! Grenade!" He was blown up at the end of the four seconds between the hit on the pin and explosion. All his friends had survived. 1954

You ran fast, not stopping, as if
madness had caught you.
You ran fast and your face darkened
Like the face of a loot robber.
You were so quick to run, that
You had no time to apologize, Elbaz
Oh hot headed, hasty lawless,
Root of Africa son of Morocco.
Oh unstoppable, unrestrained galloping
savage, who had never. (Of the world)

You were never part of a delegation
explaining the merits of immigrants from
the desert.
You did not know, how to peacefully
Advocate, for large families,
You only sprang forward
And yelled Grenade! Grenade!
Oh hot headed, hasty lawless
Root of Africa son of Morocco.
Oh springing and roaring aloud
Creating so much noise in the world.

You did not throw the grenade back
For a man was lying in the tent.
You did not slap the grenade ahead
For there were people outdoors.
Gapping mouth, your eyes wide open
Certain death in your hand.
Oh lawless reject
Oh startled gapping mouth
Seen only by God.

על החיל אלבז / נתן אלטרמן

שעסק בפרוקו של רמון ובלי משים הפעל בידיו מנגנון
הפצוץ. אלבז לא השליך את הרמון מידו, להמלט
על נפשו, כינון שאיש היה עמו באהל. הוא פרץ עם
הפצצה החוצה, אך בראותו כי גם שם אנשים, החל רץ
אל הנאדי השומם בקראו בקול "רמון", "רמון". הוא
נתרסק כחם ארבע השניות אשר בין נקירת הפיקה
ובין ההתפוצצות. כל חבריו יצאו חיים. 1954,

רצת חיש, בלי עמד, באילו
אחזק הטרופי כי עז.
רצת חיש ופנים האפילו
כפני איש הפורץ לבוז בז.
זה מהרת לרוץ שאפילו
הצטדק לא הספקת, אלבז.
הה, חמום ונמהר לבלי חק,
שרש אפריקה, בן מרוק.
הה, דוהר ללא סיג ובלם,
איש פרא אשר מעולם.

לא הלכת הסבר במשלחת
את סגלות עם עולי-ישימון,
לא ידעת למד בנחת
סניגוריה על בני אב המון,
רק פרצת כשד משחת
וצוחת: רמון, רמון!
הה, חמום ונמהר לבלי-חק,
שרש אפריקה, בן מרוק.
הה, זונק ושואג בקול רם
ומרבה מהמה פעולם.

הרמון לאחור לא השלכת
כי היה איש באהל רבוץ.
הרמון לפנים לא הטחת,
כי נראו אנשים בחוץ.
פה פערת, עינים פקחת
ובנדד פליון חרוץ.
הה, משלך אלי סבד לבלי-חק.
שרש אפריקה, בן מרוק.
הה, קופא פעור פה ונדדם
לעיניו של רבון עולם.

You sprang to run on earth,
To look for a place in the world
With no man and no child
And the road was heavy and long
In your hand the ticking bomb
That had started counting to four.
Oh lawless rushing intruder,
Oh the troubles of Moroccan immigration,
Oh regressive element, refuse
Of selection, God almighty!

The people will inscribe its chronicles
On a slate as it always did.
With a lamp in hand, it is searching
the heart of this hidden epoch...
The time, like a heart, is breaking
at your four seconds Elbaz.
Facing them it is lawfully kneeling,
Root of Africa son of Morocco,
From their depth, like a sea it is humming
So help it God.

It seems not everything is clear on the road
It holds secrets yet
Look, the time is kneeling
As it should; praise and slander,
Yet its ultimate value is that
Of its passing seconds Elbaz.
Oh lawful fallen on earth
Root of Africa son of Morocco
Oh lying, amazed gapping mouth,
May God be our witness.

אז פּרצתָ לרוץ על פְּגֵי הָלֵד,
על תּבֵל... לְבַקֵּשׁ בְּקִרְבָּהּ
מְקוֹם אֵין בּוֹ לֹא אִישׁ וְלֹא יֶלֶד
וְהִדְרִיךְ כְּבִדָּה וְנִרְבָּה
וּבְיָדָהּ הַפְּצָצָה הַמְּפַעֶלֶת
שֶׁהִתְחִילָה לִסְפֹּר עַד אַרְבַּע.
הֵה, פּוֹרֵץ וְשׁוֹטֵף לְבִלִי-חֵק,
הֵה, צָרֵת עֲלִית מְרוֹק.
הֵה, יְסוֹד רֶגְרֵסִיבִי וְגֵלֵם—
סְלִקְטִיבִי, רַבּוֹן עוֹלָם!

אֵת קוֹרוֹת הָעֵתִים בְּחֶרֶט
עִם עַל לֹיחַ יִכְתֹּב כְּמֵאָז,
אֵת לִבֵּב הַתְּקוּפָה הַנְּסִמְרֵת
מִחֲפָשֶׁת יָדוֹ בְּפָנָס...
הַתְּקוּפָה כְּמוֹ לֵב נִשְׁבֶּרֶת
אֶל אַרְבַּע שְׁנִיּוֹתֶיהָ אֶלְבָּז.
אֲלֵיֶהוּ הִיא כּוֹרַעַת כַּחֵק,
שֶׁרֶשׁ אֶפְרִיקָה, בֶּן מְרוֹק,
מִתּוֹכָן הִיא הוֹמָה כְּמוֹ יָם
וְיַעֲיֵד בָּהּ רַבּוֹן עוֹלָם.

כְּנִרְאָה לֹא הִפְלֵ בְּדִרְךָ
מִפְרֶשׁ, כִּי עוֹד סוֹד בָּהּ וְרִזוּ.
שׁוֹר, הַזְּמַן הַכּוֹרַע בְּרִיךְ
כְּגִמּוּלוֹ יִהְלֵל גַּם יִלְעוּ,
אֶדְ עֶרְכּוֹ הַנְּצָחִי הוּא עֶרְךָ—
שְׁנִיּוֹתָיו הַחֹלְפוֹת, אֶלְבָּז.
הֵה, נוֹפֵל עַל עֶפְרַר כַּחֵק.
שֶׁרֶשׁ אֶפְרִיקָה, בֶּן מְרוֹק.
הֵה. מְטִיל פְּעוֹר פֶּה וְגִדְהֵם.
עַד בִּינִינוּ רַבּוֹן עוֹלָם.

Spring is So Brief around Here

David Grossman - translation: Y Keren

There is a brief moment between Adar and Nisan
When nature is heartily jubilant
It is flowing with life
Utterly drunk
How can beauty heal!

Excited and frantic and spitting...
Its sparks
In a moment it will wither and pale
Behold in its fringes the summer ignites
Spring is so brief around here

Brief and abrupt and heart-breaking
To think that it will so soon fade away
Its eyes were just opened
It just started blossoming
It was just given to me and immediately taken away

A young and turbulent spring,
And its end
Is already written into the leaves of its buds
Yet it s spinning away
Like a butterfly in mid-flight
And like it, it appears eternal in its eyes

Brief and abrupt and breaking the heart
To think that it will so soon fade away
Its eyes were just opened
It just started blossoming
It was just given to me and immediately taken away

You and me who are in the know
It is terrible that only he is not
Life is so brief
The brief life that was given to him

Generous, turbulent and painful
It is so brief...
The spring

קצר פה כל כך האביב

מילים: דוד גרוסמן
לחן: יהודה פוליקר

יש רגע קצר בין אדר לניסן
שהטבע צוהל בכל פה
הוא שופע חיים
שיכור ומבושם -
איך שיופי יכול לרפא !

נסער ומשולהב ומתז
ניצוצות -
אך עוד רגע ייבול ויצהיב
כי הנה בשוליו כבר הקיץ ניצת -
קצר פה כל כך האביב .

קצר וחטוף ושובר את הלב
לחשוב שהוא תכף ידעך
מבטו רק נפקח
אך התחיל ללבלב -
רק ניתן לי ותכף נלקח .

אביב עול-ימים וסוער
וסופו -

כבר כתוב בעלי ניצניו ,
אבל הוא מסתחרר
כפרפר במעופו ,
וכמהו-נצחי בעיניו .

קצר וחטוף ושובר את הלב
לחשוב שהוא תכף ידעך
מבטו רק נפקח
אך התחיל ללבלב -
רק ניתן לי ותכף נלקח .

ואת ואני היודעים
ונורא הדבר שרק הוא לא -
עד כמה קצרים החיים ,
החיים הקצרים שניתנו לו .

נדיב ונסער ומכאיב
קצר פה כל כך
האביב.

Eliaz Cohen

Hear O Lord (A Poem of Oneness for the Days of Awe)

Hear O Lord, your people is Israel your people is one

And thou shalt love thy people Israel with all thine heart and with all thy soul and will all thy might and these sons that die on your account all day shall be in thine heart and thou shalt remember them diligently in thy heavens and shalt talk of them: when thou sittest in thine house and when thou walkest by the way and when thou liest down and when thou risest up and thou shalt bind them for a sign upon thine arm (incandescent blue numbers) and they shall be as frontlets between thine eyes (like a sniper's shot) and thou shalt write them (in blood) upon the posts of thy house and on thy gates.

אליעז כהן

שמע אד-ני (ייחוד לימים נוראים)

שמע אד-ני, ישראל עמך, ישראל אחד ואהבת את ישראל עמך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הבנים האלה אשר נהרגים עליך כל היום על לבבך ושמנתם ברקיעיך: ודברת בם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ירך (ספרות כחלות זרחניות) והיו לטטפות בין עיניך (כמו פגיעת הצלפים) וכתבתם (בדם) על-מזוזות ביתך ובשעריך

מאומתי פרק ראשון ברכות ז עין משפט רב מצוה ז

וענש לי בראש. כמורה בברכתך ועונה אמן: דעת בהמותו לא היה ידע. במסכת ע"א מפרש לה בפ"ק: מאי קרא. דלחף הוי כרגע דכתיב כי רגע בלש חיים ברעו: בתלה שני קמיהא. בחד מרגשי הלה שעות רחשנות: שרייק. טו"ש בלעז: לזיק לא טוב. לנטש את הבריות: מדות אח. לשון רדיו והנגעה שאלס סס על לבו מאליו: ודפסה את מאהביה וגו'. וכשהראה שלון עורר תמים על לבה לאמר אשכנה אל אשך הראשון: תחת נערה במבין. תחת נערה בלס מנין עובה מהכות כסיל מאה. תחת העעס למעלה תחת התיו ולא כמו אל תירא ואל תחת (דברים א) תורה אור שעתו בח"א אלא לנגלה תחת החיו ראשון למר שהא סס דבר ש"י ישישנאמר ורביאורות אל הר קרשי ושמתים אפטר לשתיו לשון הפעל לומר הניע את האדם אלא הנגע הוא בטומה. ולכן שיה את נקודה למר שהא סס דבר: ג' דברים בקמ משה ונתן לו. שהרי לטוף שאלתו כתיב גם את הדבר היה אשר נדמה אשתי: להדיעו דרכו. מנהג מרת משפטיו כגון מפני מה לזיק ועוב לו רשע ורע לו לזיק ורע לו רשע ועוב לו: את אשר אחון. את אשר יכערו רחמי עליו לשעה ולא ש"ש שחית כדלי: בשריות. בסנה: לא רליח. שאל ויסתר משה מציו: ופליגא. דלי יהושע בן קהנה שמעטשו על כך אדרבי שמואל שאמר קבל שכר על זה: לקסתר פנים. כי קרן עור פניו: ותמונת ה' יבט. זה מראה אחרים כך שטי' בספרי(פ' בהעלותך): קבד על תפילו. מאחריו הוא ומאחרי לווני הכהנים חותם תפילו:

מאומתי פרק ראשון ברכות ז עין משפט רב מצוה ז

וענש לי בראש. כמורה בברכתך ועונה אמן: דעת בהמותו לא היה ידע. במסכת ע"א מפרש לה בפ"ק: מאי קרא. דלחף הוי כרגע דכתיב כי רגע בלש חיים ברעו: בתלה שני קמיהא. בחד מרגשי הלה שעות רחשנות: שרייק. טו"ש בלעז: לזיק לא טוב. לנטש את הבריות: מדות אח. לשון רדיו והנגעה שאלס סס על לבו מאליו: ודפסה את מאהביה וגו'. וכשהראה שלון עורר תמים על לבה לאמר אשכנה אל אשך הראשון: תחת נערה במבין. תחת נערה בלס מנין עובה מהכות כסיל מאה. תחת העעס למעלה תחת התיו ולא כמו אל תירא ואל תחת (דברים א) תורה אור שעתו בח"א אלא לנגלה תחת החיו ראשון למר שהא סס דבר ש"י ישישנאמר ורביאורות אל הר קרשי ושמתים אפטר לשתיו לשון הפעל לומר הניע את האדם אלא הנגע הוא בטומה. ולכן שיה את נקודה למר שהא סס דבר: ג' דברים בקמ משה ונתן לו. שהרי לטוף שאלתו כתיב גם את הדבר היה אשר נדמה אשתי: להדיעו דרכו. מנהג מרת משפטיו כגון מפני מה לזיק ועוב לו רשע ורע לו לזיק ורע לו רשע ועוב לו: את אשר אחון. את אשר יכערו רחמי עליו לשעה ולא ש"ש שחית כדלי: בשריות. בסנה: לא רליח. שאל ויסתר משה מציו: ופליגא. דלי יהושע בן קהנה שמעטשו על כך אדרבי שמואל שאמר קבל שכר על זה: לקסתר פנים. כי קרן עור פניו: ותמונת ה' יבט. זה מראה אחרים כך שטי' בספרי(פ' בהעלותך): קבד על תפילו. מאחריו הוא ומאחרי לווני הכהנים חותם תפילו:

ז

שאלמלי כתיב לא כתיב וכו'. ואם האמר מה היה יכול לומר נכשת רגע. יש לומר כלס. אי נמי מאחר שהיה מהחיל קללתו בלכותה שעה היה מוסיף אפילו לאחר כן: **ההוא** לזיק דהוא בשבטותיה דביביל כ"י לאו אורח ארעא. אף על גב דהאזוקים וכו' מוידין ולא מעלין. הייט בידי אדם (פ"ז ס"ז) אכל בידי שמים לאו אורח ארעא להעטישם ולהעריסם ולהרגם בידי שמים שלא כדרך בני אדם. ואי גרסין הכא עובד כוכבים יחא דקאמר הכס העובר כוכבים ורועי בהמה נקה לא מעלין ולא מוידין: (פ"ז ס"ז) ד"ה ש"מ לאו ס"ז

א"ר יודגן משום ר' יוסי(א) מנין שהקב"ה מתפלל ורואיתו אבתריאל יה ה' צבאות שהוא יושב על כסא רסונשא ואמר לי ישמעאל בני ברכני כעסק יוגלו רחמיך על מדותיך ותתנהג עם בני במדת הרחמים והכנס להם לפנים משורת הדין. תניא א"ר ישמעאל בן אלישע פעם אחת נכנסתי להקטיר קמרות לפני ולפנים ורואיתו אבתריאל יה ה' צבאות שהוא יושב על כסא רסונשא ואמר לי ישמעאל בני ברכני אמרתי לו יהי' מלפניך שיכבשו רחמיך את כעסק יוגלו רחמיך על מדותיך ותתנהג עם בני במדת הרחמים והכנס להם לפנים משורת הדין וענני לי בראשו (סוקמ"ל) שלא תהא ברכת הדיוט קלה בעיניך: וא"ר יודגן משום ר' יוסי מנין שאין מרצין לו לאדם בשעת כעמו דכתיב פני ילכו והנרותי כך אמר לי הקב"ה למשה המתן לי עד שיעבתי פנים של ועם ואניה כך ומי איכא ררוא קמיה דקודשא בריך הוא אין דתניא ואל זועם בכל יום

שִׁיר אֲדָמָה אֲשֶׁר רֵיִךְ

מִמְעוֹף הַפְּנִטָה אֲנִי רוֹאִים
אֶת חֵמַדַּת הָאֲדָמָה שֶׁהוֹרְגָנוּ עֲלֶיהָ.

זוֹ הָאֲדָמָה שֶׁאֲנִי מְבָרֵךְ עֲלֶיהָ בְּקוֹמָה רַמָּה,
חֵי עַל רִגְבֶיהָ וּמִתְאַרֵץ בְּשִׁפְעַת צִלְעֶיהָ
אֲדָמָה הוֹמִיָּה שֶׁאֲנִי כְּחוֹמָה חַיָּה מְעַלְיָה.

הוֹלֵךְ וְסוֹכֵךְ עֲלֶיהָ וְכוֹרֵךְ חַיִּי
נְשִׂימָה נְשִׂימָה עֲלֶיהָ. זוֹ הָאֲדָמָה שֶׁאֲנִי
שׂוֹפֵךְ דְּמַי עֲלֶיהָ וּמְהַלֵּךְ בָּהּ אֶת יַמַּי בְּדָמָה
וְנוֹסֵף עֲלֶיהָ אֶת יִפְעַת זְרָעֵי אַחֲרַי. אֲדָמָה.

שֶׁאֲנִי דוֹרֵךְ עֲלֶיהָ
וּמְשַׁקֵּיט גוֹמָה גוֹמָה כְּאֵב פְּצָעֶיהָ.
זוֹ הָאֲרֶץ שֶׁאֲנִי שָׂרִיד וּפְלִיט
חֵי כְּשִׁמְמָה מְעַלְיָה, דוֹעֵךְ וְהוֹלֵךְ
וְהַשְׂמִים שְׂמִים לָהּ.

Song of the Land Asher Reich

High from a penthouse you can't see
The beauty of the land for which we were killed.

Standing upright I bless this ground
I live on her clods of earth, I am lengthened in
the abundance of her shadows
This thrilling earth for which I am a living wall

A walkway and a canopy over her, my life is
bound up with her
Every breath is for her. This is the earth upon
which
I shed my blood, treading out my days in silence
Anointing her with the splendor of my seed after
me. Earth.

Upon which I tread
And silence the pain of her wounds, cavity by
cavity.
This is the land where I am a remnant and a
refugee
Living in desolation above her, gradually fading
The heavens are the heavens of the Lord.

להיות בארץ ישראל

לזכר צבי הורביץ
חלוצ, מפקד ואב שכול

To Live in the Land of Israel —Aryeh Sivan

)

To the memory of Zvi Hurvitz: Pioneer, commander, and bereaved father.

To be cocked like a rifle, the hand
clutching a pistol, to walk
in a closed, harsh line, even after
the cheeks are filled with dust,
and the seared flesh is fallen away, and the eyes
can no longer
focus on a target.

There is a saying: a loaded gun is bound to fire.
Not true.

In the Land of Israel, anything can happen:
a broken pin, a spring rusted through,

or, the sudden cancellation of your orders,
without explanation,

as it once happened to Abraham on Mount
Moriah.

Translation by M. Salomon

להיות דרוך כמו רובה, היד
אוחזת באקדח, ללכת
בשורה סגורה ונמוכה, גם לאחר
שהלחיניים נמלאות אבק
והבשר הולך נקר, והעיניים מתקשות
לדבק במטרה.

ישנה אמרה: אקדח טעון
סופו לירות. טעות.
בארץ ישראל הפל יכול לקרות:
נוקר שבור, קפיץ חלוד

או הוראת בטול בלתי-צפויה
קפי שארע לאברהם בהר המוריה.

Mite / Aryeh Sivan

After the fiftieth killed and the two hundred and twentieth wounded
the news stories about the ones that come after are like flies,
not even the flies of the dead, those coating
the window-panes and screens.

Only an exceptional occurrence like
the eight-month-old baby whose face
was shattered by a rubber bullet or the old Arab
who was beaten to death two or three times
after he was already dead, only an event like that
becomes a worthy news item
like an angry locust or a restless bee
sketching broken circles around our heads.

Until suddenly, in the heat wave of a spring day,
a Jew sits down to dinner with his family
and his house fills up, as though on its own, with flies
hundreds of small flies
on the dishes and in the food on their eyes
ears and lips—

and if a person completely seals all his orifices
how will he taste or enjoy anything until the
wind returns, blowing from the West

Translated by Rachel Tzvia Back

אחרי ההרוג החמשים והפצוע המאתים ועשרים
הידיעות על הכאים אחריהם הן כמו זבובים,
אפלו לא זבובי-מתים, הניטחים
אל זגוגיות-החלונות ואל הרשתות.

רק התרחשות לא שגרתית כמו למשל
הילד בן שמונת החודשים אשר פניו
כברה של גומי מחרר או הערבי המבגור
שהכה למות אחרי שמת כבר
פעמים ושלש, רק מארע כזה
הופך את הידיעה עליו למשהו
כמו צרעה זועמת או דבורה לא-מנחמת
מתוות מעגלים שבורים מסביב לראש.

עד שפתאום, ביום אביב שרבי,
יושב לו יהודי עם בני-המשפחה לסעודת-ערבית
והבית מתמלא, כמו מעצמו, בזבובונים
מאות של זבובונים
על כלי-האכל ובאכל בעינים
באזנים ועל הפנים –

גם אם יאטם אדם את כל פתחיו עד תם
איך יוכל לטעם ואיך יערב

עד שתשוב הרוח ותשב ממערב

News

The news on the radio said
another terrorist attack at the Kisufim
and a woman met her death
(which until now was lost in the valleys)

*
they also said:
at the government meeting they will discuss the threat of earthquakes
(unaware that the earth is already trembling)

*
a wayward bullet is searching for its soft address
I saw a man seeking brothers all along the way
in the analytical mind a red light went on long ago
the weather will come in desolation and ruin

*
the sea will be calm when at length we reach it
with depleted strength.
And that's the end of the news.

*
on the radio they said news
and in our hearts were olds, ancients
and we put our bundles on our shoulders
wedges of cheese, a loaf of bread
we returned to our walking

חדשות

בחדשות ברדיו אמרו
שוב פגעו בכסופים
ואשה אחת מצאה את מותה
(שעד עתה היה אוכד בגאיות)

*
עוד אמרו:
בישיבת הממשלה ידונו ברעידות האדמה שעלולות
(ולא חשים איך הארץ כבר רועדת)

*
כדור תועה מחפש כתבת רכה
ראיתי איש מבקש אחים בדרך ארפה
בראש האנליטי נורה אדמה מזמן גדלקה
מוג האויר יבוא בוקה מבלקה

*
הים יהיה נוח כשנגיע אליו
בלא כח.
זהו סוף החדשות.

*
ברדיו אמרו חדשות
ובלב היו ישנות נושנות
ולקחנו את הפקלך על שכם
חריצי גבינה, אחד לחם
שבנו ללקת

winter 5761

